

Laurson, Svend Nielsen, Fuglsang, Viggo Hansen, A. C. D. Petersen, Orla-Jensen og H. C. Hansen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 50 af 28. Februar 1916 om Sønæringen m. m.

Valgt blev: *P. Andersen, Ludvigsen, F. K. Madsen, Sundbo, N. P. Nielsen, Bierring, Elmquist, Tange, Samuelsen, Elgaard, Julin, Hendriksen, Bouet, A. C. D. Petersen og Niels Petersen.*

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Ligeberettigelse for inden- og udenlandske Arbejdere i Henseende til Ulykkestilfælde, indtrufne under Arbejdet.

Valgt blev: *L. D. Rasmussen, Jønson, Ludvigsen, Lundberg, Marinus Sørensen, Schrøder, Vanggaard, Hedelund, Chr. Ernst Christensen, Sevelsted, A. Chr. Christensen, Axel Møller, Holger Andersen, Grathwohl og Mads Larsen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Politiets Ordning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2321; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 92).

Sagen sattes til Forhandling.

Vagn Bro: Der er jo ingen Tvivl om, at det Lovforslag, vi i Dag skal have til Behandling her i Tinget, kan karakteriseres som et Forslag, der i allerhøjeste Grad vedrører Forhold, der har stor Betydning for ethvert civiliseret Samfund; dels er Menneskene jo ikke altid saa gode, som de burde være, og selv om de var udmærkede og retsindige alle sammen, maa man dog i ethvert ordnet Samfund have Lovregler, som kan overholdes efter Princippet: Lighed for Loven. Jeg ønsker da for mit Vedkommende straks at slaa fast, at Retssikker-

heden og dermed Erhvervs- og Levefriheden indenfor Lovens Grænser er af den størst mulige Betydning, og at det derfor er en stor og nyttig Samfundsopgave at skabe den bedst mulige Politioordning. Og dette ønsker jeg at slaa fast ikke alene overfor den store almene Befolkning, men ogsaa overfor de Mennesker, som virker i Politiets Tjeneste. Jeg og mit Parti ønsker i vort lille Samfund, der heldigvis har været holdt fri for de i mange andre Lande opkomne Lidenskaber og dermed følgende Uroligheder, at sige, at vi ønsker ikke en Politistat i Staten, der først og fremmest føler sig som saadan, vi ønsker tværtimod en Politietat, der føler sig som Befolkningens Tjenestemænd, men vi ønsker samtidig at udstyre denne vigtige Del af vore Tjenestemænd med de bedst mulige Midler og at lade dem forstaa, at deres saare nødvendige Gerning omfattes med der største Interesse baade fra Befolkningens og fra Statsmagtens Side.

Den Lovgivning, vi nu staaar overfor at skulle drøfte, er jo blevet forberedt overmaade grundigt af den i 1925 nedsatte store Kommission med Rigsadvokaten som Formand, og det Spørgsmaal, der i Kommissionen og vel ogsaa her i Rigsdagen vil samle den største Interesse, vil selvfølgelig blive dette, om vi skal gaa over til at lade Polititjenesten udføre al lutter Statstjenestemænd, eller om man i nogen Maade skal blive staaende ved den gældende Ordning som et Hovedprincip. Selv om jeg ikke kan underkende en Enhedsordnings Betydning i al Almindelighed i mange Forhold, vil jeg dog absolut finde, at der paa det her omhandlede Omraade kan skaffes en Enhedsordning paa en anden Maade, hvad jeg senere skal komme ind paa, uden at man yderligere uniformerer, thi dette vilde efter min Mening baade af teoretiske og praktiske Grunde være uheldigt.

Som før sagt ønsker jeg et Politi, der virker i Samklang med Befolkningen, og derfor ønsker jeg ikke at være med til en Ordning, der samfundsmæssigt kan anses for betænkelig i den Retning, at vi faar en samlet Politistyrke paa en 2 500 Mand — senere muligvis flere —, hvis øverste Ledelse er hos en enkelt Mand. I al Almindelighed vil Polititjenestemænd naturligvis udføre deres Gerning forsvarligt ligesom andre Tjenestemænd, men i en given Situation kan det være heldigt, at vi i langt højere Grad har vore Tjenestemænd under Decentralisation end under en yderligere Centralisation. Dette høje Tings Medlemmer kender en Periode, i hvilken der fra en Centralisation blev sendt uniformerede Gendarmere ud